

7. Då döbrar på gatorna flutas och til, Och rösten
af qvarnarna lyftas. Man vaknar, när foglen han
sjunger så gill, Och sångenes Döttrar nedtyllas.

8. De frukta för högden och rådas på väg, Och man-
delträd blomstras all'samman, Och Gräshoppan tynnes.
Ej fåre mig såg, Hvar är nu din lust och tin gamman?

9. En menskan döbr bort med qwida och sorg, Hon
kommer se'n aldrig mer åter. Man hörer på gator,
gränder och torg, Hur' ene den andre hon gråter.

10. Och silf-fågeln brister, sin väg de nu far: Och gull-
fjällan är nu utrunnen Wid brunnen är gisnad båd'
ämbär och far. Uå! hjulet är skönder wid brunnen.

11. En stoftet det måste ju åter til jord Och andan
til GUD, som den gifwer, Af jord äst du kommen,
af jord ästu gjord, Til jord du o' sedan förblifwer.

12. Allt är då såfängeligt, såfängligt allt är! Så
lär då det ewigt förblifwer. Det lærer Guds ord,
des Mästare lär; Det HERren allena dig gifwer.

13. Så tag dig til wahra min yngling och lär: Låt
andra dig icke förföra. Ut diktta mång böcker, ej än-
de det är: Mång läsning mång plågor dig göra.

14. Nu låt oss då höra, och märka wäl til, Hwad sum-
man är utaf all lärdom. Hwad HERren han talar, som
god är och mild, Det aktom, det göröm, det wördom.

15. En frukta och wörda, och älska din GUD: Låt
detta dig ligga på hjertat, Betrakta, wäl akta, hålt
gjerna hans Bud, Så hafwer du frögd utan smärta.

16. En fram skal GUD hafwa för domenom alt, All
gjerning, all troctan, all tanka. Ja, alt med
ditt wunda uppenbaras då skalt; Ondt du
på dig här mände samta.

Exemplaret kostar 1 R.

GS 2013

Fem

Wackra Morgon. och Afstom:

W i s d r,

Den Första:

Berömma wil jag o Gud tig, 2c. 8

Sjunges som: Vår ihet icke förrypta tig 2c.

Den Andra:

Lusten börjar swalkas, 2c.

Sjunges som: Jesus är min Hjälpnad 2c.

Den Tredje:

Nu hafwer denna ljusa dag 2c.

Sjunges som: Christe sann dagsens ljus och 2c.

Den Fjerde:

Hwärt wil du hån min kära Sjal 2c.

Den Femte:

Ungdoms Regel och Alderdoms Spegel,

Öfwer Salomons Predikares 12 Cap.

Så gläd dig du Yngling i 2c.

Sjunges under en angenäm Metodie.

G E F L E,

Tryckt hos Ernst Peter Sundqwist 1802.

I.

Berömma wil jag o GUD dig, I denna här morgonstunde, Ty du hafwer bewarat mig I Natte af din miskunde, Natten nu wäl framliden är Som jag dig bad, o HERRE FÄR, I Afstons i mina Böner.

2. Ei hafwer djefwulen fått makt, Utdröwer min Själ flena, Ty din Ängel har hållit wakt; Och honom det förmenat. Hwilad är nu min trötte kropp Med hälsan är jag wakenad upp, Gudi ske pris och ära.

2. Nu kan jag i sanning förstå, Att du Gud alla hjälper, Som dig troligen hoppas på, Aldrig du dem fullstjelper; Altid afwer du dem förwist, För din enda Son Jesum Christ, hwad de af dig begära.

4. Christeligt förbenedull är, Att jag af hjertans grunde, Dig lofwar GUD min Fader Fär, I denna här morgonstunde, detta mitt lof låt tacksas dig, Hvilket jag hoppas wiserlig, Att det skal dig behaga.

5. HERRE min GUD dig beder jag, Du wille och bewara, Mitt Hus och Barn i denna dag, Från all sorg, nöd och fara: Och HERRE sänd din Ängla-skär, Bjud dem mig taga i bewar; På alla wägar mina.

6. Din Helige And regere mig, Att jag ej annat afkrar, Än det som wäl behagar dig, och mig för synden waktar; Det som sträfwat emot din Bud,

Bud, Bewara mig o HERRE GUD! Att jag det ej bedröfwer.

7. Det jag utaf fötts swaghet min, HERRE GUD emot dig syndar. Gif mig det strax i hjertat in, Att jag mig til dig syndar: Nåd begär jag så af dig, Att du ej wille straffa mig, Som jag wäl förtjent hafwer.

8. Utaf ditt ord trösta mig GUD, I dag och alla dagar, Låt mig lefwa efter din bud, på det jag dig behagar: Min synd tillgif för Christi Kul, För hans död war mig god och mild, och all min synd asplana.

9. Sedan min hjertans bön och är, Du wille och bewara, Alla de som mig hafwa Fär, Från all sorg nöd och fara, O HERRE GUD bewara dem all, I från allt ondt, synd skam och fall, Och gif hwad de behöfwa.

10. Emellan du o HERRE bälld, wet bäst hwad jag behöfwer. Ty ger jag mig under ditt wäld, och allt af dig förtöfwer, Rättfärdighet och mycken fröad, Gif mig o Gud! i Himmels högd, När jag skal hadan Piljas!!

Den Andra:

Lusten börjar swalkas, Hwillostunden nalkas, Fuglen söker bo. Blomstrens hufvud luta Och sig sammansluta, Djuren gå til ro. Du min själ bör HERREN lofwa För än jag går bort at sofwa.

2. Dagen har förflutit, Och du hafwer njutit Mycken Nåd af GUD; Sådant bör besinnas, Och du tacksam finnas, Med ditt Andakts ljud. På

På sin GUD, med lossång tänka, Det kan ro-
lig hwiло skänka.

3. Sinn i ögat giutes, Kroppens arbet slus-
tes, Själens tager wid. Hjerta mun och händ-
der Jag till dig nu vänder, Fader se här mid.
Du wilt ingen ohörd lemna, Den Dig kan för
Fader nämna.

4. Fader, Dig se ära, Som mig täcks be-
stara En förnötig döa. Andre sig beklaga, För
den ingd de draga: Sådant slipper jag, Ditt
upseende af det höga Har mig värdat, som sitt
öga.

5. Hålla, föda, Kläder: Lugn för motgångs
väder, Söf för olycks folk, Ro och nöjsamt
sinne, Witja, drist och minne, Framgång i mit
fall, Och hwad mer jag önska kunnat, Har du
mig af Nåd förunnat.

6. Dock må hjertat blöda, och min ögon flöda,
När jag tänker på, Att jag använt illa, Och
har tords förspilla Nådens Fatter så, Att jag
mycket godt förgått, och mitt bröd i synden ätit.

7. Ak! til döms ej hast, GUD mig ej för-
kast. Abba Fader, tänk på Din Söns försö-
ning, Och mit straffs förföning! Må af nåde
skänk Ty din rätt ju ej fördömmar Den i JE-
su får sig gömmer.

8. Derwid jag mig trygger, Och min välsfärd
bigger I de särens kraft. Satan må ej ka-
dar, När min tro sig badar I den sälla fast.
När jag mig der fast kan suga, Trots! hwad os-
wån då will truga.

9. Milde Jesu Christe, Du sielf lifwet miste,
Då Du fräste mitt: Låt Din får och sda För

mig

mig öpnas wida, Dit at flytta fritt. Jag ej
släpper dig ur armar Förra, än Du Dig för-
barmar.

10. Der på wil jag lita, Ingen skal mia slita
Uur Jesu hand: Han wil mig bewara För all
nattens fara, Och för mörkrets band, Mitt ba-
ner Hans kärlek blifwer, När jag mig till sängs
begifwer.

11. Värdes mina föra, GUD i stöte bära;
Låt Dit samne tag Dem i natt ej mista, Blif-
wer hon min sista, Ske min Guds behag; Lif-
wet ingen winst mig gifwer, Förr, än först det
fläcknat blifwer.

12. Dig jag mig nu gifwer, Och din egen
blifwer Uti lif och död; wid min lefnads anda
Skat et lif sig tända, Fritt för nöd och död;
Nu tag rolig hwiло njuter, Ty i sann mig JE-
sus sluter.

Den Tredje:

Nu hafwer denna ljusa Dag, Gått ända ef-
ter GUDs behag, Allt folk och så sin hwiло
får, När Solen ned om Bergen går.

2. När nu så lyfte himmetens ljus, Nu är
här kumt uti hwart hus? Alltså förändras alla
ting, Ja under flerswa månans ring.

3. Jag ingen håldre önskar än, Min Jesum
till min Rättemän, Han kan mig wackra Andras
bäst, När Satan sina pilar hwäfst.

4. O du min JESU Själ-skatt, Tag hus
hos mig i denna natt, Och si, jag har en sång
åt dig, Uti mitt hjerta, Kom till mig.

5. Kom Jesu hjertans föra Bror, Jag als-
dra

drabast mig till förtör; Jag är tillfreds ännu i
natt, Om dödd du skulle ta mig fatt.

6. Kom, Jesu kom det är nu tid at gå till
söna i ro och frid; Jag är rätt sömnig och helt
nögd, till dia är nu mitt hjerta bögd.

7. Jag kläder af min trötta kropp; Och med
mitt arbei håller opp; Jaa när till sång i JESU
Namn, och tro till JESUM till min samn.

8. Min JESU skal upväcka mig, och göra
mig helt glad med sig, I morgon då jag sofvet
ut, Och uppå denna natt får slut.

9. I morgon när jag stiger opp, Af sången
med min friska kropp, Skal JESU hafwa tack,
som har mig tagit uti sitt förswar.

10. God natt, god natt hwar Christen själ,
Jag wil nu sofwa sött och wäl, Mig skal slätt in-
gen röra wid: Si JESUS är min skydd och frid.

Den Sjerde:

Swart wil du han min fåra Själ, Swart
wil du hårda och lårda, Mig wätes at
du ej mår wäl, Guds pilar äro utsända
At hämta kunskap dig tilhand, Ty du äst bunden
med syndsens band, Ja suckar och sörrer swära.

2. Jag måste med rätta gråta blod, Mitt hjer-
ta af ångslan qwider, Om jag kunde stilla mitt
sorgefulla mod, Måste af tårar flyta, Jag skäm-
mes lesa. Jag fruktar dö, Swart skal jag fly
af denna dö? Hela himmelen är mig wroder.

3. Hela himmelen hafwer jag skäpat om råd,
Han synes mig så swara, Du finner här slätt
ingen nåd, Du får sjelf stå din fara, Du äst
hos GUD anlagad så, At tu tin ögon ej för-
ändr, Till hans boning uplysta.

4. Gack

4. Gack till min Kräfterman JESUM Christ,
Som alla syndare wil och kan förlåta, Han hjäl-
per dig wäl från syndsens brist, Om du din synd
ångrar och begråter, Han säger: Kom mitt blod
och blod, Du äst min egen wän så god Du äst
mig fast kärkornen.

5. Du klappar hårdt uppå min dörr, Du rö-
rer wid mitt hjerta, Du fattiga syndare står utan
för, Bekänner syndsens smärta, Kom in till mig
i Himmelen, Du äst min, och jag blifwer din,
I en ewig frögd och glädje. Amen.

Den Femte:

Så gläd dig du Yngling i ungdomen din, och
låt ditt hjerta gladt wara, Och gör hward
dig faller i hog och sinn: Låt sorgen länge
från dig bortfara.

2. Men detta derjemte och weta du skalt, Och
låt dig icke bedåra: At HERREN GUD skal dig för
dessa och alt framhafwa för domen den swära.

3. Lågg bort ifrån hjertat all qwida och låt, Och
ifrån kroppen det onda, Ty barndom och wisdöm
de följas ej åt: Gåfångligheten gör ungdomen wända.

4. Ty tänk på din Skapar i ungdomen din,
För'n ären och elaka dagar De nalkas; at såja,
dig kommer i sinn: Alt detta mig illa behagar.

5. Ty För'n Soln och månan de mista sitt sken,
och stjernorna mörka månd wara: Hward liust
hafwer warit det liber nu mehn: Rågn, moln,
om hward annat de fara.

6. Då wäktarena i huset darrande stå, De
starfa de fröka sig under, Och Mölnare tåfång-
ge äro också: Och synen i sönsken blir flumer.

7. Då